

A lepkegyűjtemény berendezése. Rendszeres gyűjteményhez mindenekelőtt megfelelő számú, nem túlságos nagy, de legalább 5 cm. magas, egyforma erős kéreg papírból vagy még jobban fából készült doboz szükséges, melynek alja legezészerűbben tűzeggel (vagy parafalemezzel, szükség esetén kukoricaszár, czirók, napraforgó vagy bodzabéllel) ki van rakva és porhanyós fehér papírral beragasztva. Nagyobb gyűjteményt üvegfedeles fiókokkal ellátott szekrényben szoktak elhelyezni. Ezekbe rendszeres sorban tűzzük a lepkéket, melyek mindegyike lehely-czédulával el legyen látva, mert különben a gyűjteménynek nem lesz tudományos értéke. Először két apró gombostűvel feltűzzük a nem (genus) nevét, alája a nemhez tartozó fajokat, mindegyikből legalább egy hímét és egy nőstényt, de lehetőleg 2—2-őt, s ezek alá a faj nevét s így tovább. Erre a czélra kapni nyomtatott ú. n. etikettákat (ára 60—70 kr.) Azoknak a fajoknak a számára, a melyekkel még nem bírunk, kis hézagot hagyunk, nehogy minden újabb szerzemény után újra kellessék tűzdelni. A dobozokba időről-időre gombostűre alkalmazott vattapamaton szénkéneget teszünk, mely minden parazitát megöl. Ha ezt elmulasztottuk és egyik-másik lepke alatt rágóport veszünk észre, azt egyszerűen benzinnel is leönthetjük, mely se a színt, se az alakot nem változtatja meg. Kívánatos, hogy a gyűjtemény télen át ne legyen fűtetlen szobában, különösen ne álljon nedves helyiségben, vagy nedves fal mellett. Ily esetben könnyen megpenészednek az állatok. Az ilyeneket gyakran meglehet még menteni, ha néhány órára száraz helyre teszszük és alkohol s carbolsavból készült oldatba mártott finom ecsettel a penészt óvatosan leszedjük. Mielőtt azonban a lepkét a gyűjteményben elhelyeznők, okvetlenül győződünk meg a felől, mely nemhez és fajhoz tartozik, és ha azt meglevő ábrák után pontosan és biztosan meg nem határozhatjuk, el ne mulasztuk azt tapasztaltabb gyűjtőnek megmutatni, vagy meghatározás végett beküldeni. (A meghatározásra e lapok szerkesztősége is szívesen vállalkozik) Nincsen bosszantóbb, mint fauna-jegyzékben oly állat nevével találkozni, mely az illető vidéken egyáltalában elő nem fordulhat.

A. A. L.

A japáni selyemtenyésztésről jelent meg közelebb figyelemre méltó mű, melyet a m. kir. földmivelésügyi minister megbízásából írt Bolle János, a görzi cs. k. gazdasági kísérleti állomás igazgatója. Ez a mű Japánban tett tanulmányi úton szerzett tapasztalatok alapján készült és kimerítően tárgyalja a selyemtenyésztés történetét, az eperfa művelését, a selyemhernyók tenyésztését és betegségeit, valamint a selyem-ipart és statistikát.

Az alma-ormányos irtása. Az *Anthonomus pomorum* a gyümölcsfák s egyéb kerti növények rügyeibe és hajtásaiba rakja le petéit, a kikelő álcza azután a rügvet vagy hajtást tönkre teszi. Irtására Jokisch C. a fáknak mésszel való bemázolását hiába valónak mondván, a mésszejjel való permetezést ajánlja, mely tavaszkor 8—14 nappal a virágzás előtt és novemberben alkalmazandó. Ez a szer igen hathatósan bizonyult az *Arthonomus pyri*

és *Carpocapsa pomonella* ellen is. Legújabbán G o e t h e R. a hullámos kéregpapírból készült övek alkalmazását ajánlja, még pedig tekintettel a bogárnak nagy érzékenységére a hideg időjárás iránt. A régi kéreg lekaparása után 15—20 cm. széles ily övet erősítünk meg a fa törzsére az őv ránczaiban szeret a bogár elrejtőzni. Az első fagyok után az övet leszedjük s elégetjük tartalmával együtt, miután a pókokat s egyéb hasznos bogarakat kiszedtük volna. Az eredmény igen kielégítő. Tirolban a lekopogtatással is jó eredményt értek el, még pedig ápriltól áprilig 105 lekopogtatással fogtak: *Anthonomus pomorum* 9287, *A. pyri* (*cinctus*) 569, *Rhynchites ruri* 2234 és *Rh. conicus* 1591 példányát. E bogarak egyike, a *Anthonomus pyri* 1884-ben náluak Torontál megyében, Nagy-Szt.-Miklóson oly nagy mennyiségben lépett fel, hogy az egész gyümölcs termést elpusztította. A budai vinczellériskola körte-csemetéiben szintén nagy kárt okozott.

Bíró Lajos 1898. és 1899.-iki küldeményei igen gazdagok voltak és olvasóink érdeklődésének kívánunk eleget tenni, midőn az alábbi kimutatást közöljük.

	1898-ban.	1899-ben.
Emlős: --- --- ---	45 példány	— példány.
Madár: --- --- ---	68 "	40 "
Csúszó nászó és kétéltű: --- --- ---	655 "	39 "
Hal: --- --- ---	70 "	70 "
Csiga-kagyló: --- --- ---	198 "	61 "
Hymenoptera: --- --- ---	833 "	1332 "
Coleoptera: --- --- ---	4568 "	7587 "
Lepidoptera: --- --- ---	1179 "	244 "
Diptera: --- --- ---	802 "	340 "
Neuroptera: --- --- ---	203 "	170 "
Orthoptera: --- --- ---	543 "	1798 "
Hemiptera: --- --- ---	1693 "	1670 "
Arachnoidea: --- --- ---	1104 "	745 "
Crustacea: --- --- ---	12 "	117 "
Myriopoda: --- --- ---	107 "	— "
Vermes: --- --- ---	55 "	72 "

Összesen: 13135 1898-ban. 14285 péld. 1899-ben.

A lepkék ellensége. A denevér tudvalevőleg nagy pusztítója a lepkéknek és régi padlásokon olykor százával találni mindenféle Noctuák szárnyait, a melyek kövér potrohát a padlásablakon bejutott denevérek felemésztettek. Hogy ezek az éjjeli állatok azonban még a világosság, sőt a káprásztató villamos fénytől sem riadnak vissza, ha valami jó falat kinalkozik, ezt az 1899. év nyarán tapasztaltam, midőn az idevaló (nagyszebeni) ívlámpánál a Noctuák nagy serege rajzott, a denevérek pedig szintén a lámpák körül röpködtek, hogy a lepkéket röptükben elfoghassák. Dr. *Czekelius D.*

Szerelmeskedő bogarak. Paganetti Hummler ismert coleopterologus 1898. július-augusztus havában Cattaronál a sziklákön hátramaradt pocsolyákban, melyek vize 30—35° meleg